

Om
Menniskelige liffs

Raarthed/
Elendighed/
Wstadighed/ oc
Bestemte Tid:

Och huad Raad oc Middel der imod
stal bruges / aff Jobs Bogs
fjortende Capitel:

Fremset til Liggredi-
cken / vdi

Erlig oc Velbyrdig / salig Frue
Ingeborg / Albret Frisis til Haralds-
kier / etc. Begravfuelle / den XIII.
Dag Octobris, Anno
Dominii, 1591.

aff

Anders Søffrinsson Vedel.

Prentet i Ribe / Anno M.D.XCIL

Gud giffue oss aff sin hellig Alands
Naade / at wi kunde saa tale her om oc til-
hore / at wi kunde retteligen lære / at kiende
vore Henniskelig metgiffuen sprobelige
Vilkaar i denne Verden / oc søger oc finde
Raad der imod hess den naadige oc barm-
hertige Gud / met rolig Taalmodighed i
dette Liff / oc en fuldkommen Igienloshning
i Himmerigis Rige / Amen.

Det Første Stycke.

Lndog at denne salige oc Vel-
byrdige Frue / Frue Ingeborg Gyb-
denskiern behøffuer nu / for sin Person / icke
ret besynderligen vor Loff oc Værommelset
saa ville wi alligenel Vngdomen til Beste /
oc andre til it gaat Exempel / faaregiffue
noget: Først om hendis Byrd / Slect oc
Herkomst: saa om hendis gudelig Omgen-
gelse: Oc siden om hendis Christelig Af-
gang / der hun er skildtis fra denne Verden /
oc hensoffuet vdi HErren.

HWad som hendis Byrd oc Affkom Salig
er anrørendis / er salig oc Velbyrdig Frue / Frue In-
B 5 **I.** **Gyborg**

met sine
naadte til
store Vo
lesammer
men eder
i den hej
on oss pa
bedrekom
e oc tuer
tid faam
rfolgends

enne salig
denstierne
igAfgang

Ord sen
ierlighed
ff on dett
oc bestem
nusning
ff som da

GyD

Gulden- Frue Ingeborg Gyldenstiern fød paa sin
sterns Byrd oc Faderne Gaard / Issuersnes i Havn / den 1.
hertomst. Dag May Aar eftter Jesu Christi Guds
Sons Byrd 1546.

Salig HEndis Fader vaar Erlig oc Velbyr-
dig Mand / salig Christoffer Gyldenstiern
Gulden- aff Issuersnes : De hendis Moder vaar
sterns Gyldenstiern Erlig oc Velbyrdig Frue Anna Parssberg /
Faderne Sleet som nu begge vdi vor tid ere / lige som de
leffuede Christeligen oc vel / oc saa saare
Christeligen oc factmodeligen hensoffuet
vdi HERREN.

HEndis Farfader vaar Erlig oc Vel-
byrdig Mand Her Hinrick Gyldenstiern
Ridder / til Issuersnes / fordom Kongl.
Mait Leensmand paa Torning oc Byg-
holm.

HEndis Farmoder vaar Erlig oc Vel-
byrdig Frue Karine Bilde / Her Vende
Bildes Daatter aff Eggede.

HEndis Farfaders Fader vaar Erlig
oc Velbyrdig Mand oc Ridder / Her Knud
Hinricksson Gyldenstiern til Ristrup / son
vaar ocsaa en tidlang Kongl. Mait Leens-
mand paa Bygholm Slot.

HE

HENDIS FARFADERS MODER VAAR ER-
LIG OC BELBYRDIG FRUE HILLEBORG SKENCKEL
HER BERNT SKENCKELS DAATTER AFF ISS-
UERFRIES.

HENDIS FARMODERS FADER VAAR ER-
LIG OC BELBYRDIG HER BENDT WILDE RID-
DER AFF EGGEDE I SEELAND.

HENDIS FARMODERS MODER VAAR ER-
LIG OC BELBYRDIG FRUE ERMGAARD FRIDLE /
HER EGGERT FRIDLES RIDDERS DAATTER.

MEN HUAD SOM HENDIS MODERNE SALIG
SLECT ER ANRØRENDIS / DA VAAR HENDIS FRUE IN-
GEBORG MORSFADER ERLIG OC BELBYRDIG MAND I GYLDE-
N. HER TONNE PARSSBERG RIDDER / TIL HAR-
RESTED. MÖSTERNE SLECT.

HENDIS MORMODER VAAR ERLIG OC
BELBYRDIG FRUE INGEBORG PODBUFT / HER
PREDBIORN PODBUFTIS DAATTER TIL VOSS-
BORG. OC ER SALIG FRUE INGEBORG GYLDEN-
STIERN OPNEFFND EFTER HENDE.

HENDIS MORSFADERS FADER VAAR ER-
LIG OC BELBYRDIG MAND OC RIDDER / HER
VERNER PARSSBERG TIL HARRESTED: OC HAND
HAFFDE TIL ECTE EN BANNERE / SOM VAAR SALIG
FRUE INGEBORG'S MORSFADERS MODER.

MEN

HEndis Normoders Fader vaar Er-
lig oc Velbyrdig Mand oc Ridder / Her
Predbiorn Podbuist til Vossborg / her i
Jutland.

HEndis Normoders Moder vaar
Erlig oc Velbyrdig Frue Biuicke / Her
Erick Ottessons Ridders Daatter aff
Biornholm.

Aff saadane drabelig Slect/baade paa
Faederne saa vel som paa Møderne / haff-
uer salig Frue Ingeborg Gyldenstiern sin
Herkomst: Som ere met de beste oc forne-
miste aff Danske Adel her vdi Danمار-
ekis Rige. Huilke met deris mangfoldig
Aftkom oc Blodsforuandte haffue ladel
sig bruge inden oc vden Lands / saa vel i
Feide som Freds tid / for deris Faederne
Land/ met stor Loff oc berømmelig Effter-
saffn. Huor om wi kunde vel ocsaa videre
tale / der som wi icke noddis til / at lade
det fare paa denne tid / for Lejighedens
Kaarthed.

Dette som nu saaledis er saaregiffuen
et opregnet / findes nu videre antegnet vdi
vaar Danske Adels Slette Boger / som i
sin tid

daar En
det / Her
rg / her i
oder kaa
ke / Hr
atter off
baadepa
rne / haf
nsterne su
ie er form
Danne
nangfeldy
haaue lade
/ saa veli
s / Fader
elig Estor
haa endre
l / at late
elighedens
aregissuen
tegner ved
er / som
sin tid

sin tid kunde vel komme til Liuset / oc met-
deelis den gemene Mand.

OG paa det at ingen skal forarge sig ^{huorsaa-}
paa saadane Slecte Register / som nu her ^{re Slecte}
oc ellers almindeligen vdi saadane mercfe ^{Reauster}
^{optegnes.} lige Velbyrdige Personers Begravelses
opregnes / som vel findes / at mange plompe
Folck aff Wforstand støde sig her paa : da
er her til victige Orsag / som wi oc nogen
tid forleden paa en anden sted haffue giff-
uet tilkiende.

Hi først sættis saadant vnge Adels ^{1.}
Personer til Efftersyn / at ligeruiss som de ^{Vng-}
høre tales om de Afgangene deris ^{drom til} Dyd ^{Erem-}
oc Mandommelige Gierninger / saa tencke vel.
oc trachte de ocsaa effter huorledis de kunde
opnaa deris Forfædris Maal. Thi det er
icke nocksom at være fod aff en stor Byrd
oc nypperlig Herkomst / men hører ocsaa
der til / at mand selff skal beuise sin Adels
hed vdi ædle oc præsellige Gierninger / el-
lers maa de høre dette Ulysis Verss met-
rette:

Nam

Namque non fecimus ipsi
Vix ea nostra voco. Et c.

2. **S**åla sees ocsaa Guds Godheds
Guds oc Rætferdigheds Exempler vdi saadane
Godheds Slecter : I det at hand aff sin Mildhed
oc Ret. ferdig. ophoyer vndertiden ringe Personer / oc
heds Ex vdbreder deris Aftkom til semte / siette oc
empler. siuende Led / etc. Oc der tuert imod vdi
sin rætferdige Bræde vdsletter oc til in-
tet gører store Slecter / for Syndfens
skyld.

3. **F**or det tredie lader Gud ocsaa her vdi
Guds vi betee sin guddommelige Forsyn mod Mens-
seforsyn. nisten / at hand saa vnderlige ved Suo-
gerstaff oc Rauestaff forbinder demnein /
at de kunde haffue indbyrdis Raad / Trost
oc Bistand aff huer andre. Thi som mand
pleier almindeligen at sige : Da suige de
forne førend de baarne / naar det gielder i
Nod oc Erang for aluore.

4. **S**åla er det ocsaa hæderligt oc berøm-
tligt / i alle erlige Menigheder / at være
være god ass noget god ass en god Aftkom. Thi mand holder
gaat. sig helst til saadane / fordi mand meener oc
fora

formerker ocsaa i Sandhed offte / at en
huer arter sig gerne effter det hand er kom-
men aff.

ME En den høyeste oc største Sleect oc 50
Byrds Verømmelse er / at mand kand reg- Den høyeste
ne sig i Broderstab met vor HErre Jesu at reane
Christo / oc være Guds Børn oc Arffuin sig i Bro-
ge til det euige Liff. Huilcket staar alene der derstab
vdi / at wi tro paa Christum / som Johanssto.
nes vidner Cap. 1. sigendis : Saa mange
som hannem anammede / dem gaff hand
maect at blifue Guds Børn / de som tro
paa hans Naffen/ete.

DE Enne er den Byrd oc rette Herre
Stamme / som aldrig forgaar. De andre
Sleeter her i Verden de forgaa / den ene
effter den anden / som Salomon siger.
Salig er den / som kand met Sandhed reg-
nes for Jesu Christi Broder oc Guds
Barn : Oc det vaar den bedre / aldrig
at være fod paa Jorden / som det icke kand
giøre.

DE Ette lade wi nu saa blifue her ved
sagd / om denne salige Frues Byrd oc Her-
komst : Oc ville nu tale noget om hendis
Læsse

II. Leffnets Historie / huorledis hun haffuer
Salig sticket sig / først mod Gud / ocsaa mod sine
Frue In- Forældre / oc dernæst sin kiere Hosbond oc
geborg Gylden- deilige Børn / oc gantste Hass Tiunde / oc
sterns Leffnets der til met mod huert erligt Menniske /
Historie. som hun haffde at omgaaes met vdi sin
Liffs tid.

I. Mod den alsommectigste Gud i Him-
Salig melen / haffuer hun forholdet sig vdi sand
Frue In- Guds Fryct oc hans hellige Nassns Pa-
geborg fal delse. Huor vdi hun er fitteligen aff
Gylden- forste Barndom opdragen oc tiluand aff
sterns sine kiere Forældre / som baade met Christie-
Guds tighed. lig Exempel oc alvorlig Formaning i den-
ne Maade troligen der til holt / baade hende
oc andre hendis Sydskinde / met stor stid.

Hvn haffde Guds Ord saare kiert / oc
holt det for sin høreste Skat oc Ligendefæl-
som oss det bør io alle at giøre / saa mange
som Saligheden oc det euige Liff adtraa.
Derfaare læste hun baade selff gerne Guds
Ord / oc horde andre tale oc predicke der om.
Huor om den menige Mand vdi Ribe giff-
uer hende it gaat Vidnisbyrd / besynderlig
som hun det oc selff loed betee met sin idelig

Kirke

Kirkegang / at naar him vaar hiemme
hoss oss paa Riberhus / haffuer mand icke
tit saffuet hende fra Kircken oc Guds Tie-
niste. Men hun met sin kiere Hosbond oc
vunge deilige Born / haffuer ladet sig finde
betimelig tid vdi Kircken / oc icke hastet der
fra sforend de haffue tagen den siste Velsig-
signelse met sig / oc saa effter at Tienisten
haffuer værit end / fuldes til lige fra Kir-
cken met huer andre.

W And haffuer oc seet dennem offte
gaa tilsammen til Guds Bord / oc met all
Hiertens Ydmighed oc tillbørlig Reue-
rentz / at anamme til sig vor Herris Jesu
Christi Legemes oc Blods Sacrament.

S Aa haffuer hun ocsaa beuist sin
Guds Fryct oc Christelig Tro met Kier-
ligheds Hierninger / besynderligen met
Almysse mod hine arme / sorgfulde oc
siuge Meunister. Om Vinteren mod
Jule Fest / saa vel som andre høytidelige
Dage / haffuer hun begeret at vide /
huilcke de fornemiste Hussarme haffue
værit / oc dennem haffuer hun siden be-
tenckt met Almysse / effter som huer deris

G

Nød

Nod oe Trang vaar til. Nu Juul nest
tilkommendis it Aar / der Erlig oe Bel-
brydi gonge salig Christofer Friis / vaar
gaaet ned til Skolen / at høre Skolebørns
Offuelser / vaar hun Orsage til / at hans
kiere Fader antuordede ham nem ti encken-
de Daler / som hand antuordede Skoleme-
steren / at vddelis til arme oc nogen Sko-
lebørn. Thi denne salige unge Juncker der
hand haffde seet om Formiddagen mange
smaa Børn / som haffde icke meget til Klaes-
der / oc vaare ilde rystede / imod den starpe oc
strenge Skolebørns Fiende / Frost oc Kuld /
gick dec ham nem til Hiertet / oc derfaare
fortalte sine Forældre deris Elendighed /
som denne salige unge Juncker vaar ellers
vdi sin Natur fromhertig oc ynek som / der
til met sharpfindig oc offuer maade Nem-
som / ydermere end Alder oe Aar tilsagde.

Hvorfaare hans kiere Forældre haff-
ue ladet sig saadane hans tale vel besalde
oc betenk disse fattige Skolebørn / som nu
sagd er. Oc er dette icke aleniste Forældre-
ne / men oesaa denne unge salige Juncker en
loefflig Eftersaffn. Oc iesg holder faare / at

Gud

Gud vaar derfaare kier at hannem / oc tog
hannem bort saa gaat som vdi sine Barn-
doms Aar/at hand er hensoffuet satmodes-
ligen vdi HErren/strax der effter den nien-
ste Dag Martij/vdi dette samme Aar. At
om hannem maa siges/det som staar vdi Afgang.
Visheds Bogs 4. Capitel: Der som den
Raetherdige end dser for tilige / saa er hand
dog i Rolighed. Thi hand behager Gud
vel/oc er hannem kier. Oc hand borts tages
aff dette Liff blant Syndere / oc blifuer
henryct/at ondstaaff skal icke foruende hans
Forstand/oc ey falst Lærdom besuige hans
Siel. Thi at onde Exempel forfore oc for-
derfue det gode / oc den tilskyndende Lyft
foruender wskyldige Hierter. Hand er
snart bleffuen fuldkommen / oc haffuer op-
fylt mange Aar. Thi hans Siel behager
Gud / derfaare hastede hand met hannem
aff det onde Liff. etc.

Ligeruiss som Erlig oc Velbyrdig/salig 2.
Frue Ingeborg beuiste sig mod Gud Al^{S. Frue}
mectigste sin himmelste Fader / vdi tilbor^{Ingeb.}
lig Gudfruchtighed / saa beuiste hun sig vdi Endighed
retsindig lydighed mod sine kiere Forældre/ ^{Gylden.} mod sine
forældre.

G 2 effter

efster Guds hellige Bud oc Besalning.
Huorfaare hun haſſuer icke aleinste væren
Gud teckelig/men ocsaa forhuerſuet sig en
ſynderlig Gunſt hoff ſine kiere Forældre /
ſaa de maatte vel lide hende/ oc vndte hende
alt gaat: Besynderlig hendas kiere Mo-
der / Erlig oc Belbyrdig ſalig Frue Alma
Parſberg / ſom haſſede en ſynderlig Omhu
oc gaat Hiertelag til hende / at hun kunde
neppeligen affſee hende / ſom wi pleie at ſi-
ge. Saa at ligeruſſ ſom de fuldes at met
Sind oc Hierte i denne Verden / ſaa ere de
paa en kaart tid ocsaa fuld hin anden aff
denne Verden / paa en tid om Aaret/ ſaa at
dennem ſkilde ickun fire Dage i thellem paa
Aars iamling. Thi ſalig Frue Alma dode
Anno Domini 1588. den 3. Dag Septem-
bris/etc.

3. **F**remdelis huad ſom ſalig Frue In-
S. Frue geborgs Omgengelſe belanger / vdi it oc
Ingeb. Sylden, tiue Aar / at hun haſſuer leſſuet met ſin
ſtiers kiere Hosbond / denne fromme / Erlige oc
kiertig Belbyrdige Mand Albret Friis / er det
gelse med huert Menniske vitterligt/ ſom haſſuer no-
ſin Hos get omgaets met dennem / at de leſſuede
bond, **tilſams**

tilsammen vdi alsomstørst Kierlighed oc
Ensindighed. Oc der som intet andet Tegn
vaar her til / vidner nocksom / oc maa vel
stee for meget / denne gode Mandes store
Sorg oc Hiertens Banghed / effter denne
hendis dodelige Afgang. Gud Almectig-
ste troste hammen met sine kiere Morderløse
Børn / met en krafftig oc god Husualelse i
deris Hierter. Skilsmysse haard/pleier
mand at sige / ta mest vdi saadane bedroff-
uelige Falde / som her er for Haanden / som
de best vide der saadant haffue forsøgt.

Gud giffue huer Danequinde sin
Naade / saa at beuise sig vdi sand woforsfal-
stet Kierlighed oc varafftig Lydighed mod
sin Hosbond / som denne salige Frue gaff
nocksom Exempel oc Efftersyn / for alle er-
lige Danequinder. Da skulde det gaa me-
get bedre til / end det nu gior paa mange
Stæder. Thi der bygger oc boer io Gud
met sin Velsignelse / der som Etetfolck leff-
ue vdi god Endrectighed : Oc tuert imod /
der som Mand oc Quinde drage icke met
en Line / men hun vil fra Byen / naar hand
vil til Byen / som det Danske Orosprog

liunder/oc icke kiender Manden for sit Hoff-
uit/ som Apostelen befaler/ der boer oc byg-
ger Vsandrectigheds Aaland / oc følger
Wlycke effter paa det siste.

4. Vdi dette salige Frue Ingeborgs Ecce-
Ingeb. Staff / haffuer Gud iblant andre sine gode
Gylde. Gaffuer / velsignet hende met tretan delli-
stiens ge Born / iblant huilcke leffue endnu / som
flid/ at op- tucte sine
ere her til Støede/ siu smucke vnge oc vel op-
Born. tuetede Jomfruer. Om huilcke allesam-
men er ic meget gaat Haab / om de ellers
blissue ved deris kiere fromme salige Mo-
ders Lærdom/ oc følge hendis fodspor. Thi
hun met all flid lagde vind paa/ at de kunde
retsindeligen optuctes/i Guds fruet/oc alle
dydelige oc Dualigheds Offuelser. At lige
som hun vaar selff tilholden ass vngdomen/
saa forgette hun icke holder selff at holde si-
ne Born under Affue oc gode Idret. Huor
til hun gaff dennem ocsaa selff ic gaat dag-
lig Efftersyn. Thi det er ickun/ at opbygge
met den ene / oc nedbryde met den anden
Haand/ at met Munden formane Vngdo-
men/ oc intet gaat lade dem see vdi Lessnet /
at efftersølge.

DET

DEt samme som salig Frue Ingeborg
Gyldenstiern beuiste mod sine Born vdi
for^{ne} maade / det loed hun ocsaa betee mod
sine Tiunde / at hun icke maatte lide / at
de omgickes met nogen Leetserdighed / men
holt dem til Tuet oe Arbeid / oe der hoss sog-
te deris Gaffn oc Besie / naar Orsagen sig
begaff. Saa at hun haffuer fôrdret man-
ge aff sine Tienist Folck / at de ere bleffne
vel forseet / oe kommen til stamloß Nering
oc Biering.

H Vilcket vaar saare vel betenckt aff 5.
hende / oe bør ocsaa at betenckes aff andre i S. Frue
lige maader. Thi mand skal icke haffue Gylden-
Tiunde oc Tienist Folck vdi sit Brod / som stierns
wincelinde Bœst / at opslæbe demmen / oc fromhed
i ingen maade at ramme deris Tarff oc Be-
ste. Vel maa mand sette dem til Gierning
oc Straffe dem for deris Wlempe / naar
den findes / men mand skal ocsaa haffue
Tancke paa / at forfrentne dem / oc stilie
sig vel aff met demmen / effter som Lelig-
heden sig best begiffue kand / oc S. Poff-
uel til de Epheser Cap. 6. off der til for-
mancer / sigendis : Oci Herrer giorer det

G 4 samme

Det

samme mod eders Eienere / oc lader eders
Erusel : Oc vider / at deris HErre er oc
Himmelten / oc der er hoff hannem ingen
Persons Anseelse.

6. Hvad som vildere / denne fromme oc
S. Frue salige Frues / Frue Ingeborg Gylden-
Inge-
borg Gylstiens Omengelse met huert erligt Men-
densfremstiste / som hun haffde at handle oc vandle
Omgen- met / er anrørendis / er det vitterligt / at hun
gelse met
gaat folke som en goder oc forstandiger Frue / holt sig
Christeligen oc vel mod alle. Thi hun vaar
ingen mand for god. Hoffmodighed vaar
langt fra hende. Allvorlighed foer hun met /
oc maatte icke lide Lætferdighed / eller dem
som haffde Bagtalendis oc Squalders
Tunger / at fare met. Huad som hun loffue-
de / det vaar ickun Ja oc Ney. Oc det er en
saare lofflig Ting vdi ypperlige Personer /
at fattigt Folck maa tryggeligen forlade sig
paa dennem / at de icke loffue oc suere dem
it / naar de høre paa / oc siden paa deris
Bag / vide dem intet Vilie / oc komme icke
ihu / det som de loffue oc tilsiige gaat Folck /
met Haand oc Mund. Hun loed en huer
blissue for sig / oc varedes paa sit eget. Hun
ryctede

ryctede icke for meget om sin Naaboes Be-
drift / men tog vel vare paa det / som hende
kom selff ved. Oc det varede hun paa / som
en tro Hussholderste oc en retsindig Huss-
raadig Quinde. Oc vaar vel at yngle /
at en huer erlig Mand haffde saadane en-
tryg oc fast Stalbroder / som den hellige
Apostel Paulus omtaler til Titum vdi det
andet Capitel / sigendis: Vnge Quinder
skulle voere tuctige / elskederis Menoc de-
ris Voras / oc voere Hoffwiste / Kyste / Huss-
raadige/etc.

NEt saadane Hussraadige Quin-
de Personer ophygges Huset / som Salo-
mon siger vdi sin Ordensprogs Bogs Cap.
14. Ved vise Quinder bygges Huset / men
en Daarlig/bryder det sonder ved sin Gier-
ning. Derfaare ligner David vdi den 128.
Psalme/en duelig Quinde/ved it fructsom-
meligt Vintrae / som spræder sig trint om-
kring sin Hosbondes Huss. Salig er den
Mand / som frycter HERREN: thi see / saa
bliffuer hand velsignet aff HERREN/etc.

SAdant siges denne Erlige oc Vel-
byrdige Frue / salig Frue Ingeborg / til en

G 5 lofflig

lofslig Almindelse / at hun haffuer frystet
Gud i Himmelten/varet sine kiere Forældre
lydig / elst oc æret sin kiere Hosbond / vel
optuctet sine vnge essterladte Born / hol-
det sig vel mod sine Tiunde / ia mod huert
Christet Menniske / som hun haffde at om-
gaaes met / saa ingen met rette kand sige
hende andet esster / end det som Christeligt
oc erligt er.

DEtte maa oc skal en huer aff oss yns-
ke aff Gud Almectigste/oc trachte der esster
met gantske lid vdi sin Belmagt. Thi det
gamle Ordsprog er io sandt/ det som siger/
at mand haffuer icke andet/ end it Ord/eff-
ter sig. Det er/naar wi ere døde/da blifuer
vel all Verden tilbage esster oss/ alene at vos-
re Kyndinge vide at sige aff oss: Til det be-
ste/om wi haffue sticket oss vel: Til det ver-
ste/om wi haffue sticket oss ilde. Thi Ryctet
folger Manden til Herbere. Lycksaliger
den/som it gaat folger. Thi Salomon siger
vdi sin Predickeris Bogs 7. Capitel: It
gaat Rycte er bedre end god Salue. Det
er/ligeruiss som en dyrebaar Salue oc Olie/
haffuer denne Natur met sig / at hendis

Veb

Besluctenhed spreder sig videligen vd / oc
vederqueger dem / som den kommer til / at de
rose oc prise den: Saa er det lige saa met
it gaat Rycte / oc met den / som det kommer
fra. etc.

H^Er indtil haffue wi hord de forste
tuende Stycker / som bleffue saaregiffne
om salige Frue Ingeborgs Aftkomst oc
hendis Leffnets Omengelse: Nu folger III.
det tredie om hendis Christelige Aftgang ^{S. Frue} Ingeb.
oc Heaferd fra denne Verden / hiem til det ^{Gylden-}
euige Liff oc Salighed. ^{stiens} ^{Christe-} ^{lige Eu-}
^{deit.}

D^Aglig Forfarenhed vduiser / at det
gaar almindeligen til / som den hellige Au-
gustinus figer / at den kand icke do ilde / som
leffuede vel / oc tuert imod / neppeligen dør
den vel / som ilde leffuede. Fordi disse tuende
stycker / ville gerne følges met huer anden.
Thi den Wgudelig / som leffuer it rygloss
leffnet / oc henger met gantste herte i denne
Verdsens Bellyst oc Omhyggelighed / oc in-
tet agter Guds Ord / eller betencker den til-
kommendis siste tid / paa haunem falder
Dødsens snare hasteligen / lige som en Ful-
fengers garn offuer en Ful / oc blifuer det
wfor-

at bort
D at wi
fodes til
Ectens
ald esser
iorevort
om deder
are H
afalst ee
flones off
mer i som
off alle sin
igen fiende
ed Raarb
er om tale:
e bekomme
aar vor be
factmodell
i HErren
nemmen i
euig

Brentet i Ribe, paa Liliebierget.

Aar efter Jesu Christi vor HErris
naadefulde Fødsel:

M D XCII.
